

Sygn. akt II K 166/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8/02/2022r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - R. M.

po rozpoznaniu w dniu 29/06/2021 r., 21/09/2021 r., 29/10/2021 r. , 04/02/2022 r. i 08/02/2022r.

sprawy:

J. G.

s. J. i V. z domu R.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 czerwca 2017 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 96 402,13 zł w ten sposób, że w Oddziale Banku przy ul. (...) zawarł umowę pożyczki nr (...) przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z oo. z siedzibą w W. przy ul. (...) na stanowisku informatyk w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 7 marca 2016 roku ze średnim dochodem netto z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 4247,43 zł, które miało istotne znaczenie dla przyznania pożyczki gotówkowej, wprowadzając tym samym w błąd pracownika ww. Banku co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania finansowego oraz zatrudnienia i osiągniętych z tego tytułu dochodów, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

T. B.

s. M. i K. z domu K.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 kwietnia 2018 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 56 579,65 zł w ten sposób, że w Oddziale Banku przy ul. (...) zawarł umowę pożyczki nr (...) przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z oo. z siedzibą w W. przy ul. (...) na stanowisku informatyk w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 grudnia 2015 roku ze średnim dochodem netto z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 5297,29 zł, które miało istotne znaczenie dla przyznania pożyczki gotówkowej, wprowadzając tym samym w błąd pracownika ww. Banku co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania finansowego oraz zatrudnienia i osiągniętych z tego tytułu dochodów, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

R. H. (1)

s. S. i I. z domu Ś.

ur. (...) w I.

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 czerwca 2018 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 59 880,89 zł w ten sposób, że w Oddziale Banku przy ul. (...) zawarł umowę pożyczki nr (...) przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z oo. z siedzibą w W. przy ul. (...) na stanowisku kierowca w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 czerwca 2016 roku ze średnim dochodem netto z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 4943,40 zł, które miało istotne znaczenie dla przyznania pożyczki gotówkowej, wprowadzając tym samym w błąd pracownika ww. Barku co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania finansowego oraz zatrudnienia i osiąganych z tego tytułu dochodów, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **J. G.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to w myśl art. 11 § 3 k.k. i na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu J. G. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

III. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego J. G. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązuje oskarżonego J. G. w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej,

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego J. G. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. w całości tj. w kwocie 96.402,13 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy czterysta dwa złote trzynaście groszy),

VI. uznaje oskarżonego **T. B.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to w myśl art. 11 § 3 k.k. i na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego T. B. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. w całości tj. w kwocie 56.579,65 zł (pięćdziesiąt sześć tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy),

VIII. uznaje oskarżonego **R. H. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się w stanie ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to w myśl art. 11 § 3 k.k., po zastosowaniu art. 60 § 6 pkt 3 k.k. i na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego R. H. (1) do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. w całości tj. w kwocie 59.880,89 zł (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy),

X. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 166/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. H. (1)	Został uznany za winnego tego, że w dniu 7 czerwca 2018 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 59 880,89 zł w ten sposób, że w Oddziale	

		<p>Banku przy ul. (...) zawarł umowę pożyczki nr (...) przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z oo. z siedzibą w W. przy ul. (...) na stanowisku kierowca w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 czerwca 2016 roku ze średnim dochodem netto z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 4943,40 zł, które miało istotne znaczenie dla przyznania pożyczki gotówkowej, wprowadzając tym samym w błąd pracownika ww. Barku co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania finansowego oraz zatrudnienia i osiągniętych z tego tytułu dochodów, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się w stanie ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
R. H. (1) mieszkał w I. w schronisku dla bezdomnych. Poznał w barze mężczyznę o imieniu J., który zaproponował mu, że jeśli weźmie w banku	Wyjaśnienia oskarżonego R. H.	183-185, 299v	

pożyczkę, zostanie za to 500 zł. W tym celu R. H. (1) pojechał z nim do W. do banku (...) S.A., wcześniej przekazując mężczyźnie swój dowód osobisty. W dniu 7 czerwca 2018 r. R. H. (1) w Oddziale Banku (...) przy ul. (...) zawarł umowę pożyczki nr (...) przedkładając podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) Sp. z o.o. w W. przy ul. (...) na stanowisku kierowcy w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 czerwca 2016 roku ze średnim dochodem netto z ostatnich 3 miesięcy w wysokości 4.943,40 zł. W rzeczywistości R. H. (1) nigdy nie był zatrudniony w tej firmie, nawet nie miał prawa jazdy. Na podstawie tej umowy bank wypłacił R. H. (1) kwotę 59.880,89 zł. Nie miał on zamiaru spłacać pożyczki i nie rozpoczął nawet jej spłaty. Całą uzyskaną kwotę przekazał w/w nieznanemu mężczyźnie w gotówce, w zamian za co dostał od niego 500 zł. Należność objęta umową pożyczki nr (...) była przedmiotem umowy cesji i została sprzedana w dniu 7.05.2021 r. przez Bank (...) na

<p>rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.. R. H. (1) figurował również jako członek Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. Z siedzibą w W. na podstawie uchwały z dnia 10.09.2018 r., której dane były wykorzystane do wystawienia podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu, którym posłużył się w celu wyłudzenia innej pożyczki w Banku (...) współoskarżony w tej sprawie J. G..</p>		
Zawiadomienie z załącznikami	1 31	
Odpisy z KRS	34-42	
Pismo z ZUS	75	
Dokumenty przekazania spółki	135-147	
Zeznania świadka O. S.	128-129	
Zeznania świadka M. N.	133	
Oryginały dokumentów bankowych	104-115	
Postanowienie o zmianie wierzyciela	295	

Pismo z Banku (...) z 8.12.2021 r.	315		
R. H. (1) ur. (...) ma wykształcenie podstawowe, jest w separacji, ma dwoje dorosłych dzieci, nie ma nikogo na utrzymaniu, otrzymuje emeryturę w wysokości 2150 zł miesięcznie, nie ma majątku ani prawa jazdy, był jednokrotnie karalny sądownie za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 5 czerwca 2018 r., tj. dwa dni przed przestępstwem będącym obecnie przedmiotem osądu. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.	Wyjaśnienia oskarżonego	183, 299v	
Pismo Starosty (...)	67		
Karty karne	143,292-293		
Pismo dot. majątku	198		
Odpis wyroku SR w P. (...) sygn. akt II K (...)	307		
W toku postępowania sądowego poddano oskarżonego jednorazowemu badaniu psychiatryczno-psychologicznemu. Na jego podstawie oraz analizy akt sprawy biegli nie rozpoznali u	Opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna	317-321	

<p>oskarżonego przewlekłej choroby psychicznej. Rozpoznali upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim z nakładającym się procesem organicznym o charakterze otępienia z pogranicza lekkiego i umiarkowanego stopnia oraz co najmniej szkodliwe picie alkoholu. T. criminis jego zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania postępowaniem były ograniczone w stopniu znacznym – zaszyły warunki z art. 31 par. 2 k.k. W aktualnym stanie psychicznym istnieje wysokie ryzyko ponownego popełnienia przez niego podobnych czynów w przyszłości. Z powodu obniżonego potencjału intelektualnego z nakładającym się otępieniem, jak również z powodu braku społecznego wsparcia w celu zapobieżenia ponownego popełnienia podobnych czynów w przeszłości R. H. (1) powinien zostać objęty opieką instytucjonalną w domu opieki społecznej dla osób w podeszłym wieku.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodnioną Sąd uznał okoliczność podnoszoną przez obronę, jakoby to oskarżony był ofiarą popełnionego przestępstwa i nie miał pojęcia, na co się decyduje.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. H.	183-185, 299v	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego R. H. częściowo	W postępowaniu przygotowawczym oskarżony nie przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia w zasadzie zgodne z ustalonym stanem faktycznym, przybliżył okoliczności, w jakich nieznanemu mężczyźnie zabrał go do W. w celu wyludzenia pożyczki na podstawie podrobionego zaświadczenia, w zamian za co dostał on 500 zł. Wnosił o wymierzenie mu kary w zawieszeniu. W postępowaniu sądowym oskarżony również nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień.	

		<p>Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie okoliczności popełnienia przestępstwa i ogólnego przebiegu zdarzenia, gdyż są one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd natomiast nie dał oskarżonemu wiary w zakresie, w którym obrona twierdziła, że nie miał on w ogóle świadomości tego, co robi, sam był ofiarą przestępstwa (choć sam oskarżony takiej okoliczności wprost nie podnosił) i w zakresie, w jakim usiłował on umniejszać swoją winę. Oskarżony twierdził, że nie czytał tego, co podpisywał. Jednak jak sam wyjaśnił miał świadomość, że robi coś złego. Wskazał, że był bezdomny, nie myślał logicznie, zależało mu tylko na tym, żeby mieć pieniądze, wiedział, że robi źle, że wziął na siebie tą pożyczkę, wtedy jednak nie myślał, że będzie mieć z tego kłopoty, było mu wszystko jedno. Jak sam stwierdził „połasczył się” na te 500 zł.</p>	
	Zeznania świadka O. S.	Świadek wiarygodny, albowiem jako pracownik pokrzywdzonego banku przedstawiła jedynie fakty dotyczące zawarcia umowy pożyczki, jej numeru, kwoty, okoliczności przyjęcia wniosku o jej udzielenie,	

		<p>a także faktu czy pożyczka została spłacona oraz zaprezentowała okoliczności, które w ocenie pokrzywdzonego świadczyły o przestępczym wyłudzeniu kredytu. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka, zresztą ich wiarygodność nie była przez nikogo w toku postępowania kwestionowana.</p>	
	Zeznania świadka M. N.	<p>Zeznania tego świadka dotyczące formalnego pełnienia funkcji członka zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W. były wiarygodne, albowiem były jasne, spójne i rzeczowe i znajdowały oparcie w załączonych dokumentach. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka, zresztą ich wiarygodność nie była przez nikogo w toku postępowania kwestionowana.</p>	
	Dokumenty (wniosek o udzielenie pożyczki, pożyczka, dokumenty urzędowe, odpis wyroku, karty karne itd)	<p>Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów urzędowych. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.</p>	
	Opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna	<p>Sąd uznał za miarodajną opinię sądowo – psychiatryczno –</p>	

		<p>psychologiczną, albowiem sporządzona ona została przez biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa, zgodnie z ich niekwestionowaną fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Biegli sporządzili opinię po przeprowadzeniu badania oskarżonego, a wnioski zawarte w opinii są logiczną konsekwencją przeprowadzonych badań i analizy. Opinia biegłych była jasna, pełna i rzetelna, odpowiadała na tezy postawione w postanowieniu o dopuszczeniu opinii, ponadto żadna ze stron procesu nie wносиła zastrzeżeń do tej opinii i nie budziła ona wątpliwości Sądu.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Wyśnienia oskarżonego R. H. (częściowo)</p>	<p>Omówiono we wcześniejszej części uzasadnienia</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	VIII	R. H. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Mając na względzie ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę wyroku, Sąd uznał R. H. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. czynu z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk (i w zw. z art. 31 § 2 k.k.). Należy zwrócić uwagę, iż jednym czynem doszło tu do wyczerpania znamion określonych w dwóch przepisach ustawy karnej. Przede wszystkim do popełnienia przestępstwa wykorzystano dokument w postaci podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu w konkretnym celu - uzyskania pożyczki z banku, co wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w art. 297 §1 kk (i wyczerpywałoby niezależnie od wywołania skutku w postaci uzyskania pożyczki). Skoro jednak kwota			

pożyczki została faktycznie wypłacona, rozważyć należało kwestię realizacji przez działania R. H. znamion przestępstwa oszustwa z art. 286 §1 kk. Analiza okoliczności sprawy prowadzi do udzielenia odpowiedzi twierdzącej, ponieważ R. H. działał z zamiarem uzyskania korzyści majątkowej, w postaci osiągnięcia zysku w wysokości 500 zł w zamian za wypłacenie kwoty 59.880,89 zł, której od samego początku nie miał zamiaru spłacać, czyli dokonał wyłudzenia świadomie. Osoba reprezentująca bank jako stronę umowy została przez R. H. wprowadzona w błąd, co do jego zamiaru zwrócenia czy spłaty pożyczki (np. fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu świadczące o uzyskiwaniu miesięcznych dochodów), w konsekwencji czego doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez bank (pożyczki udzielono w sposób nieprawidłowy, tzn. nieposiadającej w rzeczywistości żadnych dochodów osobie, co z oczywistych względów znacznie utrudnia, jeśli nie w ogóle uniemożliwia odzyskanie utraconych środków).

Wyczerpanie znamion dwóch przestępstw nastąpiło jednak jednym czynem, a więc przypisać

można sprawcy
popelnienie jednego
przestępstwa. Oddanie
zaś całej zawartości
kryminalnej zachowania
oskarżonego możliwe
było dzięki przyjęciu
kumulatywnej kwalifikacji
prawnej jego czynu (art. 11
§ 2 kk), poprzez wskazanie
wszystkich zbiegających
się przepisów,
określających znamiona,
które ów czyn wyczerpał.

Zachowanie oskarżonego
zarówno w czasie
popelnienia przestępstwa,
jak i pośrednio po jego
popelnieniu przesądza
o jego winie w
wyczerpaniu znamion z
art. 286 §1 kk, a więc
występku polegającego
na doprowadzeniu innej
osoby do niekorzystnego
rozporządzenia własnym
lub cudzym mieniem za
pomocą wprowadzenia jej
w błąd albo wyzyskania
błędu lub niezdolności
do należytego pojmowania
przedsiębranego
działania. Występek ten
jest przestępstwem
kierunkowym
znamiennym celem
sprawcy, którym musi
być osiągnięcie korzyści
majątkowej. Na podstawie
wyżej ustalonego stanu
faktycznego Sąd nie
miał wątpliwości co do
tego, że zachowanie R.
H. wypełniło dyspozycję
art. 286 §1 kk,
albowiem już w momencie
składania wniosku o
udzielenie pożyczki miał
on zamiar oszukania

Banku, i przerzucanie odpowiedzialności za to na innego nieznanego sprawcę tego nie zmienia. Wprowadzenie pożyczkodawcy w błąd polegało tu na wykazaniu uzyskiwania stałych zarobków w odpowiedniej wysokości, co uwiarygadniać miało podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...). Nie ulega przy tym wątpliwości, że błąd dotyczył okoliczności istotnych w tej sprawie, mających ponad wszelką wątpliwość wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem. Takim rozporządzeniem mieniem było wypłacenie przez pokrzywdzonego pożyczki w kwocie 59.880,89 zł, co generowało uszczerbek w dobrach majątkowych tej osoby. Ponadto R. H. (1) bezsprzecznie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub dla osoby trzeciej (art. 115 § 4 kk). Korzyść ta miała polegać na uzyskaniu przez osobę trzecią kwoty wyludzonej pożyczki, a sam R. H. uzyskał z tego tytułu zapłatę w kwocie 500 zł.

Jednocześnie oskarżony działał w stanie ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, co

wypełniło dyspozycję art. 31 § 2 k.k.			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. H. (1)	VIII	VIII	<p>Sąd korzystając z możliwości przewidzianej w art. 31 par. 2 k.k. nadzwyczajnie złagodził karę i wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd wymierzając oskarżonemu karę wziął pod uwagę okoliczności obciążające, jak i okoliczności przemawiające na jego korzyść. W zasadzie okolicznością łagodzącą było złożenie przez oskarżonego szczerych wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym, mimo braku werbalnego przyznania się do winy. Okolicznością łagodzącą był także fakt działania przez oskarżonego w stanie znacznego ograniczenia zdolności do prawidłowego rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim</p>

postępowaniem.

Najważniejszą okolicznością obciążającą oskarżonego była jego wcześniejsza karalność, choć rzeczywiście w momencie popełnienia zarzucanego mu czynu (7.06.2018 r.) oskarżony nie był jeszcze skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 1 lipca 2019 r., za czyn popełniony dwa dni przed tym, będącym aktualnie przedmiotem osądu).

Niewątpliwie oskarżony za swoje działanie powinien ponieść karę, jest ona przewidzianą przez prawo karne konsekwencją popełnienia przestępstwa, która zawiera określoną przez to prawo dolegliwość i w której wyraża się dezaprobata wobec popełnionego czynu i jego sprawcy. Treścią kary jest pozbawienie lub umniejszenie dóbr osobistych skazanego takich jak wolność, cześć, prawa obywatelskie i inne. Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dn. 24.10.2002 r. (II AKa 258/02, KZS 2002/10/52) „wymiar kary kształtowany jest tak, iż górną granicę limituje stopień winy, dolną zaś wyznaczają potrzeby prewencji ogólnej”. Kara, jaką należy wymierzyć oskarżonemu winna być sprawiedliwa. Sprawiedliwość w żadnym

razie nie może być utożsamiana z surowością, gdyż zgodnie z aprobowanym stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie (wyrok z dn. 15.01.2003 r. (II AKa 360/02, KZS 2003/3/38) „błędny jest pogląd, że tylko wysokie kary pozbawienia wolności osiągają cele prewencyjne. Cele te osiąga się karami sprawiedliwymi, bez względu na ich wysokość.” Tak więc kara powinna zawierać w sobie cel sprawiedliwościowy wyrażający się tym, iż powinna być współmierna do ciężkości przestępstwa. Tak ujętego celu nie należy jednak współcześnie rozumieć w kategoriach odwetu czy restytucji moralnej, lecz w kontekście współmierności kary do stopnia winy sprawcy i szkodliwości jego czynu, a więc kategorii określonych i definiowanych przez prawo.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jest znaczny, działał on bowiem umyślnie w zamiarze bezpośrednim popełnienia przestępstwa, godząc przy tym w dobro o istotnym znaczeniu społecznym, jakim jest własność.

W przekonaniu Sądu wymierzona R. H.

kara pozbawienia wolności spełni kryteria opisane w art. 53 kk. Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny być poprzez wymiar kary osiągnięte. Kara w orzeczonym wymiarze powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i uczynić zadość wymaganiom prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna ukształtować postawę oskarżonego i wykształcić u niego aprobowany społecznie system zachowań, jak również spełniać powinna cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara spełnić powinna również swoje cele jeśli chodzi o jej społeczny odbiór. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwa spotykają się z represją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości, a z drugiej strony wymiar kary ma kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi więc o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że prawo karne zabezpiecza dobro wszystkich obywateli, będzie w każdym

wypadku egzekwowane i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku jego naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, która oczekuje od sądu by kara ze wszechmiar była sprawiedliwa.

Przestępstwo z art. 286 §1 kk, który to przepis jako surowszy stanowił podstawę wymierzenia oskarżonemu kary w myśl art. 11 §3 kk, przewiduje jedynie karę pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat.

W niniejszej sprawie doszło do zaistnienia fakultatywnej podstawy wymiaru kary - nadzwyczajnego jej złagodzenia (art. 31 § 2 k.k.). Sąd mając na uwadze przede wszystkim wnioski opinii biegłych psychiatry i psychologa doszedł do przekonania, że w stosunku do oskarżonego konieczne jest wymierzenie kary z nadzwyczajnym złagodzeniem, w myśl reguły przewidzianej w art. 60 § 6 k.k., zgodnie z którym nadzwyczajne złagodzenie kary polega na wymierzeniu kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia albo kary łagodniejszego rodzaju. Wymierzenie kary grzywny w przypadku oskarżonego było bezcelowe, biorąc pod uwagę jego minimalne

dochody oraz inne zobowiązania finansowe wynikające z wyroku. Podobnie nie było celowym wymierzenie mu kary ograniczenia wolności, biorąc pod uwagę jego wiek - 67 lat i sygnalizowany wielokrotnie przez obrońcę zły stan zdrowia, co mogłoby znacząco utrudnić, jeżeli nie uniemożliwić wykonywanie przez niego kary ograniczenia wolności w formie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Pozostawało więc jedynie wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności poniżej granicy ustawowego zagrożenia. Jednocześnie brak było podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Mimo iż formalnie spełniona była przesłanka z art. 69 § 1 k.k., gdyż oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa nie był jeszcze skazany na karę pozbawienia wolności, to brak było podstaw do uznania, że wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające dla zapobieżenia powrotowi R. H. do przestępstwa. Nie można mówić o pozytywnej prognozie kryminologicznej w

			<p>świetle stwierdzenia w opinii biegłych, że w aktualnym stanie psychicznym istnieje wysokie ryzyko ponownego popełnienia przez niego podobnych czynów w przyszłości. Z powodu obniżonego potencjału intelektualnego z nakładającym się ośpieniem, jak również z powodu braku społecznego wsparcia zapobieżeniu ponownemu popełnieniu podobnych czynów w przeszłości przez R. H. (1) mogłoby służyć objęcie go opieką instytucjonalną w domu opieki społecznej dla osób w podeszłym wieku. Sąd w niniejszym postępowaniu takimi instrumentami nie dysponował.</p> <p><u>Należy w tym miejscu podkreślić, że Sąd na skutek oczywistej omyłki pisarskiej przy komputerowej redakcji wyroku wskazał jako podstawę wymiaru nadzwyczajnie złagodzonej kary art. 60 § 6 pkt 3 kk, podczas gdy prawidłową podstawą jest 60 § 6 kk (bez wskazania konkretnego punktu), co zostanie sprostowane osobnym postanowieniem po uprawomocnieniu się wyroku.</u></p>
R. H. (1)	IX	IX	Zgodnie art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka,

stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o możliwości zasądzenia renty nie stosuje się. Bezspornym w sprawie było, że (...) Bank (...) S.A. poniósł szkodę, wypłacając na rzecz R. H. (1) pożyczkę w kwocie 59.880,89 zł, której oskarżony do tej pory mu nie zwrócił. Jednocześnie jednak Sąd ustalił, że należność objęta umową pożyczki była przedmiotem umowy cesji i została sprzedana w dniu 7.05.2021 r. przez (...) Bank (...) S.A. na rzecz Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.. Dlatego Sąd zobowiązał oskarżonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwoty 59.880,89 zł.

**5. INNE
ROZSTRZYGNIECIA
ZAWARTE W
WYROKU**

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
X	Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest zbyt dobra i że wobec konieczności odbycia długoletniej kary pozbawienia wolności nie będzie on w stanie uiścić kosztów sądowych bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania, Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej na		

podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.). Ponadto Sąd nie obciążył oskarżonego kosztami postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podstawą prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k.

8. PODPIS